

Η ΜΟΝΗ ΚΗΠΟΥΡΙΩΝ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ¹

Τῷ 1921 μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἐξέδραμον εἰς τὴν μονὴν Κηπουρίων κειμένην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πάλης τῆς Κεφαλληνίας πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης.

Ἰδρῦθη ἡ μονὴ ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Χρυσάνθου Πετροπούλου τοῦ ἐκ Παξῶν τῷ 1757. Ὠνομάσθη δὲ Κηπουρίων, διότι ἡ θέσις, ἐν ἣ κεῖται ἡ μονὴ ἦτο πρὶν καλλιεργημένη ὡς κῆποι καὶ κηπάρια, ἀνήκουσα εἰς τὴν ὑπερκειμένην ἀρχαιοτέραν μονὴν Ταφιοῦ, ἀπέχουσαν 30 λεπτὰ τῆς ὥρας τῶν Κηπουρίων, Ἡ δὲ μονὴ Ταφιοῦ κεῖται ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους Ταφίος, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ τὸ ὅποσον ἔχει σχέσιν μὲ τοὺς Ταφίους τοῦ Ὁμήρου. Ἡ μονὴ Ταφιοῦ διασώζει γλυπτὰ βυζαντινὰ ἐπὶ λίθου μετὰ γεωμετρικῶν σχημάτων. Τὸ Κτητορικὸν τῆς μονῆς Κηπουρίων εἶναι ἔντυπον εἰς φύλλον καὶ εἶναι τεθειμένον ἐντὸς πλαισίου ὑαλοφράκτου καὶ ἀνηρητημένον ἐν τῷ Ἡγουμενεῖῳ.

Ἡ μονὴ Κηπουρίων τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παρθένου. Ὁ ναός, ὡς πάντες τῆς Κεφαλληνίας εἶναι δρομικὸς μετὰ στέγης ἀμφικλίτου. Τὸ δὲ εἰκονοστάσιον (τέμπλον) αὐτοῦ εἶναι ὀλόγλυφον ἐκ ξύλου καὶ ἐπίχρυσον καλῆς τέχνης.

Εἰκόνες δεσποτικάι. IC—XC ὁ παντοκράτωρ, ἔργον τῶν μέσων πού τοῦ IH' αἰῶνος.

M-P—ΘΥ, βρεφοκρατούσα ἔργον τοῦ IO' αἰῶνος. Ὁ παῖς Ἰησοῦς στρέφεται ἀριστερὰ καὶ κρατεῖ εἰλητάριον διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, εὐλογεῖ δὲ διὰ τῆς δεξιᾶς. Πρὸ δὲ τῆς εἰκόνος ταύτης ἀνήρηται μικρὰ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἐπηργυρωμένη, ἐν ἣ ἡ Θεοτόκος κρατεῖ ἐσταυρωμένον τὸν Ἰησοῦν καὶ προσβλέπει περιλύπως πρὸς αὐτόν τεχνοτροπία ἀρίστη τοῦ IH' αἰῶνος.

“ΑΓ. ἸΩ’. Ὁ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ, εἰκὼν βυζαντινίζουσα τοῦ IH' αἰῶνος.

“ΑΓ. ἸΩ’. Ὁ ΘΕΟΛΟΓΟΣ, ἔργον τοῦ τέλους τοῦ IH' αἰῶνος.

Δεξιὰ ἐν τῷ τοίχῳ. εἰκὼν φορητὴ μεγάλη Θεοτόκου γλυκοφιλοῦσης, βυζαντινίζουσα, ἔργον πολὺ παλαιόν, ἀρχαιότερον τοῦ IH' αἰῶνος.

Μικρὰ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου τὸ Ῥόδον τὸ ἀμάραντον. Ἡ Θεοτόκος κρατεῖ σκῆπτρον, ἐφ' οὗ περιέλισσεται εἰλητάριον μετ' ἐπιγραφῆς καὶ ἀνθέων. Ὁ Χριστὸς (παῖς) ἔρθιος μετὰ βασιλικοῦ σάκκου καὶ μίτρας

1. Μετέστημαν εἰς τὴν μονὴν μετὰ τοῦ κ. Σπ. Μαρινάτου.

ἐπὶ κεφαλῆς κρατεῖ ὑδρόγειον σφαῖραν καὶ σκήπτρον. Κάτωθι δὲ παρίσταται δένδρον μετὰ 12 κλώνων. Ἐπιγραφή κάτωι «Δέσις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου Οἰκονόμου 1809». Κάτω δὲ καὶ ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς: «Στυλιανοῦ.....[κρύπτεται ὑπὸ τὸ πλαίσιον ἢ συνέχεια).

Σκευοφυλάκιον. 1) Ἀργυρότευκτον δίπτυχον ἐν ᾧ παρίσταται ἡ Θεοτόκος θρεφκρατούσα καὶ γλυκοφιλοῦσα. Ἐκατέρωθεν αὐτῆς M-P —ΘΥ' IC—XC. κάτωθι ἑξαπτέρυγον, ὅφ' ὃ ἐγγάρακτος ἐπιγραφή: «Ἀφιεροῦται τὸ παρὸν ἐν τῇ ἱερᾷ | μονῇ Κηπούρια παρὰ τοῦ κυρίου | πρίγκηπος Βλαδιμίρου Δαλγουρούχου | ὑπὲρ ὑγείας αὐτοῦ καὶ δι' αἰδίων αὐτοῦ | μνημόσυνον: Ἐν Πετροπόλει τῷ ΑΩΞΒ' | ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ».

Ἀριστερὰ τοῦ διπτύχου οἱ τρεῖς Ἅγιοι τῆς Ἑπτανήσου ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, Ἅγ. Γεράσιμος, Ἅγ. Σπυρίδων, Ἅγ. Διονύσιος ἐν ἀρχιερ. στολῇ οἱ μὲν δύο ἱεράρχαι κρατοῦντες εὐαγγέλια καὶ εὐλογοῦντες, ὁ δὲ Ἅγ. Γεράσιμος ὡς μοναχὸς κρατεῖ εἰλητάριον. Ἐν τῷ ἄνω ἄκρῳ τοῦ διπτύχου τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀνάγλυφον ἀργυρότευκτον. Εἰς δὲ τὰς τέσσαρας γωνίας ἄνω μὲν δύο ἱερατικαὶ μορφαὶ κρατοῦσαι εὐαγγέλια, κάτωθι δὲ δύο μισροφόροι ἐπίσκοποι κρατοῦντες ποιμενικὰς βάδδους. Πλάσιον ποικίλον εἰς διάκοσμον πλούσιον.

Ἀριστερὰ πτυχή διπτύχου. Ἐν τῷ μέσῳ σταυρὸς μετὰ Τιμίῳ Ξύλου. Ἄνω ἄκρον ὁ Παντοκράτωρ μετὰ Δ τριγώνου φωτιστεφάνου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ Ἅγ. Πνεῦμα. Ἀριστερὸν πτερύγιον: Ἡ Θεοτόκος ὀπισθεν νεφῶν M-P ΘΥ'. Δεξιὸν πτερύγιον ὁμοία μορφή περίπου μὲ κυματιζοῦσαν κόμην. Ἐπιγραφή ῥωσιστί. Ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ Σταυροῦ ὁ Ἅγ. Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Ἅγ. Ἐλένη ἐν ἀνυχλύφῳ δεικνύοντες τὸν σταυρὸν. Ἡ Ἅγ. Ἐλένη κρατεῖ τῇ ἀριστερᾷ πινάκιον, ἐφ' οὗ διστά. Ἄνω τοῦ σταυροῦ ἡ Ἅγία Τριάς, εἰς δὲ τὰς 4 γωνίας οἱ Εὐαγγελισταί.

Ἐξωτερικῶς ἐπὶ τῆς κορυφῆς εἶναι προσκεκολλημένοι τρεῖς ἄγγελοι Σεραφεῖμ. Κλειόμενον δὲ τὸ δίπτυχον πορποῦται ὡς βιβλίον. Ἐπὶ δὲ τῆς προσθίας ὀψεως ἡ ὕψωσις τοῦ Τιμίῳ Σταυροῦ ἐγγάρακτος.

2) Θήκη ξυλίνη περιέχουσα ἀριστερὰ μὲν σταυρὸν ἐγκόλπιον ἀργυροῦν καὶ δύο ἀργυροθήκας μετὰ λειψάνων Ἀγίων. Δεξιὰ δὲ ἡ Παναγία γλυκοφιλοῦσα μικρὰ εἰκὼν ἐπηργυρωμένη καλῆς τέχνης.

3) Λειψανοθήκη ἀργυρᾷ μετὰ κοραλίων Ἀνάγλυφος παράστασις Ἐσταυρωμένου.

4) Σκεῦος ποτηριοειδὲς μετὰ βάσεως καὶ ἐπιπέωματος ἀργυροῦν περιέχον Λειψάνα ἁγίων Ἡ κωνικὴ κορυφή τοῦ καλύμματος φέρει γύρῳ ἐπιγρ. ΚΑΤΡΑΜΗΣ Ι.

5) Εὐμέγεθες κυτρίον ξύλινον περιέχον Ἄγ. Λείψανα. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ καλύμματος φέρει ἀργυρᾶν παράστασιν Εὐαγγελισμοῦ ἐν ἀναγλύφῳ. ἐπιγρ. Ὁ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΘΥΚΥ^Μ.

Εἰς ταῦτα προσεθέσαμεν μετὰ τοῦ πρῶτον συναδέλφου κ. Σπ. Μαρινάτου τὰ ἐξῆς, ἅτινα εὗρομεν ἀπερριμένα ἐν σκοτεινῷ κελίῳ καὶ κοινοδοριῆ:

1) Πινάκιον ξύλινον διαμ. 0,22 μετὰ χειλέων προεξεχόντων, φέρων ἀπεικόνισιν τὴν κεφαλὴν Ἰω. τοῦ Προδρόμου ἐπὶ πίνακι ἄνω ὀρίζων χρυσοῦς μετ' ἀστέρων ἐγχαράκτων. Τεχνοτροπία βυζαντιακῆ.

2) Εἰκὼν φορητῆ μικρὰ τελευτώσα ἄνω εἰς γωνίαν, ἐν ἣ ὁ Ἄγιος Ἐθανάσιος εὐλογῶν καὶ κρατῶν Εὐαγγέλιον. Τεχνοτροπία βυζαντινίζουσα μεθ' ἄδρων χαρακτηριστικῶν τοῦ ΙΖ' αἰῶνος (βψ. 0,39. πλ. 025) ἐπιγραφή:

Ο ΑΓΙ ΑΘΑ
Ο ΝΑΧΙ
C ΟC

3) Εἰκὼν ἐπὶ ὀθόνης (μουσαμᾶ) ὀρθογониου σχήματος ἐν πλασίῳ παριστάνουσα τὸν Ἰησοῦν σταυρωθέντα ἀλλὰ διὰ σχοινίου ὑπὸ τινος ἀναβιθαζομένου τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. ἄλλος ἀνὴρ κάτωθι ὑπεγείρει τὸν σταυρόν· ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐπιγραφή: INBI· ἕτερος ἐκ δεξιῶν ἡμίγυμνος ὑποβαστάζει τὸν σταυρόν· ἀριστερὰ δύο ἐπιπιοι στρατιωτικοὶ ὄπισθεν πρὸ τοῦ σταυροῦ βαδίζοντες καὶ προσβλέποντες τὸν Ἰησοῦν· ὄπισθεν αὐτῶν δύο ἄνδρες ἡμίγυμοι βλέποντες ἀλλήλους καὶ βαδίζοντες πρὸς τὸν σταυρόν ὑψοῦντες τὰς χεῖρας, φαίνονται δ' ἔχοντες μορφὰς σατυρικὰς· ὁ μὲν πρῶτος ἀνοίγει χλευαστικῶς τὸ στόμα, ὁ δὲ ἕτερος ἐκτείνων τὴν δεξιάν πρὸς τὰ ὄπισθεν καὶ ἡμικρυφῶς ἐξάγει τὴν γλῶσσαν ἐξω. Ὁπίσθεν δὲ τῶν δύο τούτων μορφῶν ἀνὴρ ἀγένειος ἀσκεπῆς φέρων ἐρυθρὸν χιτῶνα καὶ ἐρυθρὰν περισκελίδα (παράδοξον) ἀνασεῖρει τὸν σταυρόν διὰ σχοινίου ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν· ὄπισθεν δ' αὐτοῦ ἀνὴρ μεγαλόσωμος, γενειῶν, κρανοφόρος ἔφιππος, ἔχων ἐστραμμένα τὰ νῶτα πρὸς τὸν θεατὴν βλέπει πρὸς τὸν Ἰησοῦν (ὁ ἐκατόνταρχος)· οἱ γλουτοὶ καὶ οἱ πόδες καὶ ἡ στάσις τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ἵππέως εἶναι φυσικώτατοι. Δεξιὰ ἐστραμμένος ἀνὴρ κύπτει πρὸς σταυρόν κρατῶν αὐτόν· φέρει λευκὴν περιβολὴν καὶ πῖλον ἐν εἴδει φεσίου ἐρυθρόν· παρ' αὐτόν δ' ἕτερος φέρων κίδαριν κυανῆν, ἐτοιμάζοντας ἀμφοτέροι τὴν σταύρωσιν τοῦ ληστοῦ, ὃν κρατεῖ γυμνὸν δεδεμένον ἕτερος φέρων κίδαριν, γενειῶν χιτῶνα ἀχειρίδωτον κίτρινον μετὰ περισκελίδος ὑποκράνου. Ἐτερος δὲ στρατιωτικὸς δεξιὰ κρατεῖ τὸν ἄλλον ληστήν· φέρει περισκελίδα ἐρυθρὰν· Εἰς τὸ βάθος ὄπισθεν ἕτραι τρεῖς στρατιωτικαὶ μορφαί, καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ διακρίνονται ἀμυ-

δρῶς πολλαὶ μορφαὶ στρατιωτικαὶ μετὰ δοράτων, κεφαλαὶ ἵππων ἐρυθρῶν, κεφαλαὶ δύο γυναικείων μορφῶν κλπ. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀριστερᾶς γωνίας ἐρυθρὰ ταινία διασχιδῆς πρὸς τὸ ἄκρον (σημαία;) φέρει γράμματα λατινικὰ S. Q R μέλανα. Ὁ δρίζων μέλας θαυπρασίνοσ· πρὸς τὸ ἄνω δεξιὸν ἡμίφθαρτος καὶ κάτω ἀριστερά, ἐν τῷ μέσῳ ἐλιγφ χαμηλὰ καὶ ἄνω δεξιὰ. Διαστάσεις: ὕψος 0,30. πλάτος 0,44 τῆς εἰκόνοσ.

Τὸ ἔργον εἶναι προφανῶσ καλλιτεχνικόν τῶν χρόνων τῆσ Ἀναγεννήσεωσ τῆσ τέχνησ

4) Εἰκὼν μικρὰ φορητὴ τοῦ Ἀγ. Ἰω. τοῦ Προδρομοῦ κρατοῦντοσ σταυρόν καὶ εὐλογοῦντοσ, ἔργον ἀρχῶν ΙΘ' αἰῶνοσ (ὕψ. 0,23 πλ. 0,19).

5) Ἐτέρα εἰκὼν ἐπικηρωτῆσ ὀθόνησ (μουσαμᾶ) παριστάνουσα τὸ φίλημα τοῦ Ἰούδα. Στρατιωτικὴ κουστωδία μετὰ πυρσῶν καὶ δοράτων στρατιώτησ συλλαμβάνει τὸν Ἰησοῦν δεξιὰ ὁ Πέτροσ ἐξάγων μάχαιραν μεγάλην κόπτει τὸ ὠτίον τοῦ Μάλχου, πίπτοντοσ χαμαὶ καὶ ἐκτείνοντοσ πρὸς τὰ ἄνω τὰσ χεῖρασ· δεξιὰ ἔτερα μορφὴ ἀνδρικὴ πωγωνιώσα ὀρθία ἐκ πλαγίου· ὁ δρίζων μέλασ ὑποφώσκων· εἰσ τὸ βάθοσ ἄνω σκοτειναὶ οἰκίαι. Τεχνοτροπία καλλίστη. Ἡμίφθαρτοσ ἡ εἰκὼν κάτω (ὕψ. 0,32. πλ. 0,46).

Ταῦτα πάντα κατεθέσαμεν ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ.

Βιβλιοθήκη. 1) Εὐαγγέλιον ἐν μεμβράναισ ἐκ τῶν κατὰ λογάδην σχήματοσ 4ου, δίστηλον, ἐλλίπεσ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει. Ἀρχεται Ἰωάννου: «Εἶπεν ὁ Κσ τοῖσ ἑαυτοῦ μαθηταῖσ οὕτωσ ἠγάπησεν ὁ Θεοσ τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶσ ὁ πιστεύων εἰσ αὐτὸν μὴ ἀπώληται κτλ.». Ἐν ἀρχῇ ἐκάστοσ Εὐαγγελίου κεφαλατα ἐπίχρουσα ἐγχρωμα ἐπίτιτλα ἐπίχρουσα (ὕψ. 0,30 πλ. 0,20 πᾶχ. 0,07) Αἰὼν ΙΓ'.

2) Εὐαγγέλιον τὸ κείμενον διὰ τεσσάρων ἐν μεμβράναισ. Ἐν ἀρχῇ εἰσ 12 φύλλα προτάσσονται πίνακεσ τῶν κεφαλαίων, μεθ' ἃ 4 φύλλα φέροντα ὠραῖα ἐγχρωμα ἐπίτιτλα μετὰ χρυσῶν διακοσμῆσεων καὶ κινίσκουσ ἐκατέρωθεν φέροντασ πίνακασ κεφαλαίων τῶν Εὐαγγελιστῶν. Ἀρχεται ὁ κώδιξ: «Βίβλοσ γεννήσεωσ» ἐκ τοῦ Ματθαίου. Ἐπίτιτλον ἐγχρωμον ἐπίχρουσον. Τὸ ἀρχικόν κεφαλαῖον γράμμα ὡσ καὶ τὰ λοιπὰ ἐγχρωμα ἐπίχρουσα μετὰ διακοσμῆσεων. Τὸ κείμενον εἶναι δίστηλον. Τὸ κείμενον ἔχει ὕψ. 0,09 καὶ πλ. 0,08. Ἐν τῇ ὡσ σχόλια καθ' ἑλασ τὰσ πλευράσ, ἄνω, δεξιὰ καὶ κάτω ἀλλαχοῦ τὸ κείμενον ἔχει ὕψ. 0,13, ἐν γένει ποικίλλει. Ὑψοσ τοῦ κώδικοσ 0,25 πλ. 0,18. πᾶχ. 0,13 μετὰ τῶν σταχωμάτων καὶ 0,09 ἀνευ αὐτῶν. Αἰὼν ΙΓ' ἀσφαλῶσ.

Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων φορητῶν εἰκόνων τοῦ ναοῦ, ἐν τῷ τοίχῳ IC' XC'

ὁ Παντοκράτωρ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Δυτικῶς ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἔφιππος, πέριξ διήρηται εἰς 10 τετραγωνίδια τοῦ μαρτυρίου ἔργον ΙΖ' αἰῶνος τελευτώντος, Ἐπίσης ὁ Μυστικὸς Δείπνος ἐν πλαισίῳ πέριξ οἱ 4 εὐαγγελισταὶ ἄνω ὁ Θεὸς πατὴρ ἐν νεφέλαις κάτωθι τὸ Ἅγ. Πνεῦμα. Κάτωθι τοῦ Δείπνου ὁ Ἐπιτάφιος Θορῆνος ἔργον ΙΘ' αἰῶνος ὑπογραφή: «Διὰ χειρὸς Γεωργίου Μαρτζούνη 1866». Ἐτέρα εἰκὼν φορητὴ ἐν πλαισίῳ ἐπιχρυσῶ παριστάνουσα τὴν χειροτονίαν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου. ἐπιγραφή: «Δέσις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου Κάρζου», ἔργον τοῦ ΙΗ' αἰῶνος.

Ἐτέρα εἰκὼν παρίστησι τὴν Θεοτόκον βρεφοκρατοῦσαν ἑκατέρωθεν δύο ἄγγελοι. Ἐπιγρ. Ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων. ΙΗ' αἰών.

Προσκυνητάριον πρὸ τῆς πύλης τῆς μονῆς δεξιὰ τῷ εἰσιόντι, εἰκὼν μικρὰ πλαισιουμένη ἀνάγλυφος ἐκ ξύλου καὶ ἐπίχρυσος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὕψος, 0,23 πλ. 0,19. ΙΗ' αἰών.

Ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου ἐπιγραφή ἐξίτηλος ἐκ τῶν βροχῶν, ἄτε οὐσα ἐπὶ εὐθρύπτου λίθου. Ἐσώθησαν :

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

ΤΟ 1757 ΥΠΟ ΤΟΥ (ΠΑΝ.)

ΟΣΙΩΤΑΤΟΥ Κ(ύρ) ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΛΑΤΕ

Ο.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ

χρονολογία ΑΩΚΒ'(= 802). Τὸ Κ εἶναι συνεσφηνωμένον, ἴσως μεταγενέστερον.

Θωράκια εἰκονοστασίου. Ἰησ. Χριστοῦ, Θεοτόκου, Ἰω. Προδρόμου καὶ Ἰω. Θεολόγου παρίστανται οἱ Ἅγιοι Διονύσιος, Σπυριδων, Γεράσιμος καὶ Προδρόμου ἡ Ἀποτομή, ὧν τὰ 3 πρῶτα νέα, τὸ δὲ τελευταῖον παλαιὸν τοῦ ΙΗ' αἰῶνος.

Ἐτέρα φορητὴ εἰκὼν ὕψους καὶ πλάτους 0,40 διήρηται εἰς τετραγωνίδια μετὰ θαυμασίων μικρογραφιῶν τοῦ ΙΗ' αἰῶνος : Εἰσόδια, Εὐαγγελισμός, Γέννησις, Ὑπαπαντή, Βάπτισις, Μεταμόρφωσις ἀριστερὰ ἄγ. Νικόλαος δεξιὰ κούδουκλιον καὶ παράστασις ἐξίτηλος.

Βημόθυρα, ἐλόγλυφα ἐκ ξύλου καὶ ἐπίχρυσα δαντελλωτά. Παράστασις : ἡ Ἄκρα Ἐταπεινωσις. Ἴδε ὁ ἄνθρωπος !

Πρόθεσις. Μιχαήλ. Διακονικὸν Γαβριὴλ ἐπὶ θυρῶν.

Ἐτέρα εἰκὼν φορητὴ Εὐαγγελισμοῦ ἐν θρόνῳ.

Ἐπιγραφή: «† Δέσις τοῦ δούλου τοῦ Θ' Συμεὼν τοῦ ΚΑΤΒΖΑ ΙΤΗ»(=Κατζαήτη). Κάτωθι φέρει οἰκόσημον, ἐν ᾧ παρίσταται θάλασσα καὶ ἐν τῷ μέσῳ νῆσος (ἴσως ἡ Κεφαλληνία).